Lietas Nr. 11816000112
Lietas arhīva Nr. K24-0070-14/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2014.gada 28.janvārī

Ogres rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Zeltīte Kusiņa,
ar tiesas sēdes sekretāri **Jūliju Aizbalti,**
piedaloties prokurorei **Zandai Riekstiņai,**
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2014.gada 15.janvārī ar turpinājumu 2014.gada 28.janvārī krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēta Krimināllikuma 193.panta ceturtajā daļā un 275.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Pārbaudījusi IZTIESĀŠANĀ noslēgtās vienošanās atbilstību Krimināllikuma un Kriminālprocesa likuma prasībām, tiesa konstatēja

/pers. A/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli lielā apmērā un to iznīcināja šādos apstākļos:

/pers. A/ strādāja AS „Latvijas Krājbanka" (turpmāk tekstā - Banka) Ogres klientu apkalpošanas centrā - /adrese/ kopš 2006.gada 1.novembra par konta menedžeri.

Saskaņā ar noslēgto darba līgumu un atbilstoši amata aprakstam /pers. A/ darba pienākumos ietilpa piedāvāt un pārdot klientiem bankas produktus un pakalpojumus, veikt operatīvu un kvalitatīvu klientu apkalpošanu, veikt precīzu klientu līgumu, iesniegumu, maksājumu u.c. dokumentu apstrādi atbilstoši Latvijas Republikas normatīvo aktu un iekšējo bankas darbības reglamentējošo dokumentu prasībām.

/pers. A/, izmantojot iespēju brīvi piekļūt Bankas klientu kontiem, saistībā ar darba pienākumu pildīšanu, zinot, ka 2005.gada 29.aprīlī Bankā /pers. B/ atvēra norēķina kontu LV02UBAL1900M09751001 un kontā atradās nauda Ls 14 000, kā arī zinot, ka /pers. B/ līdz 2009.gadam nekādus darījumus ar minēto kontu neveica, mantkārīgu tieksmju dēļ, nolēma nelikumīgi izgatavot bankas karti uz klienta /pers. B/ vārda, lai izņemtu no /pers. B/ konta naudas līdzekļus.

Izmantojot savas pilnvaras, kuras viņai tika piešķirtas ar 2006.gada 31.oktobra darba līgumu, 2009.gadā decembra mēnesī, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laika posmā, /pers. A/ sastādīja iesniegumu par kartes izsniegšanu, kur ierakstīja izdomātus klienta /pers. B/ pases datus, kā arī viltojot /pers. B/ parakstu, parakstīja kartes līgumu, tādējādi viltojot dokumentus, kas piešķir tiesības un uz kuru pamata /pers. A/ tika izsniegta bankas karte uz /pers. B/ vārda.

Saņemot bankas karti, ar kuru /pers. A/ kļuva brīva pieeja pie /pers. B/ konta, mantkārīgu tieksmju vadīta, nelikumīgi izmantoja bankas karti uz /pers. B/ vārda šādos datumos:

2009.gada 30.decembrī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 900 (EUR 1280,58);
2010.gada 5.janvārī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 19.janvārī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 28.janvārī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 800 (EUR 1138,30);
2010.gada 3.februārī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 600 (EUR 853,72);
2010.gada 8.februārī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 1000 (EUR 1422,87);
2010.gada 5.martā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 700 (EUR 996,01);
2010.gada 9.aprīlī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 2.maijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 8.maijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 20.maijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 28.maijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 1000 (EUR 1422,87);
2010.gada 11.jūnijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 22.jūnijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 29.jūlijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 600 (EUR 853,72);
2010.gada 12.septembrī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 200 (EUR 284,57);
2010.gada 22.septembrī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 200 (EUR 284,57);
2010.gada 6.oktobrī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 12.novembrī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 16.decembrī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 500 (EUR 711,44);
2010.gada 19.janvārī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 300 (EUR 426,86);
2011.gada 7.februārī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 200 (EUR 284,57);
2011.gada 21.februārī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 100 (EUR 142,29);
2011.gada 17.martā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 300 (EUR 426,86);
2011.gada 3.aprīlī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 200 (EUR 284,57);
2011.gada 13.aprīlī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 200 (EUR 284,57);

2011.gada 21.aprīlī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 200 (EUR 284,57);
2011.gada 5.maijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 300 (EUR 426,86);
2011.gada 20.maijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 200 (EUR 284,57);
2011 .gada 31.maijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 200 (EUR 284,57);
2011.gada 9.jūnijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 50 (EUR 71,14);
2011 .gada 22.jūnijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 100 (EUR 142,29);
2011.gada 8.jūlijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 20 (EUR 28,46);
2011 .gada 11.jūlijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 50 (EUR 71,14);
2011.gada 15.jūlijā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 30 (EUR 42,69);
2011.gada 15.augustā izņēma no bankomāta naudas summu Ls 10 (EUR 14,23);
2011.gada 24.oktobrī izņēma no bankomāta naudas summu Ls 20 (EUR 28,46).

Turpinot savas darbības, kas vērstas uz visas /pers. B/ kontā esošās naudas izņemšanu, 2011.gada 26.novembrī /pers. A/ nepamatoti aizpildīja skaidras naudas izmaksas orderi Nr.55 par fiktīvu naudas izmaksu Ls 19,99 (EUR 28,44) apmērā no Bankas klienta /pers. B/ konta un uz tā viltoja viņa parakstu.

Tādā veidā /pers. A/ laika periodā no 2009.gada 30.decembra līdz 2011.gada 26.novembrim nelikumīgi izmantojot bankas karti uz /pers. B/ vārdā, prettiesiski ieguva /pers. B/ naudas līdzekļus kopsummā par Ls 13 999,99 (EUR 19 920,19), t.i., lielā apmērā, kurus iztērēja savu materiālo interešu apmierināšanai, tādejādi nodarot „Latvijas Krājbanka" materiālus zaudējumus minētās summas apmērā.

Turklāt /pers. A/ nolūkā slēpt savas noziedzīgās darbības 2011.gada 26.novembrī, atrodoties savā darba vietā - Ogres klientu apkalpošanas centrā - /adrese/, nolūka iznīcināt bankas karti uz /pers. B/ vārda ar šķērēm sagrieza to un izmeta miskastē, tādējādi iznīcinot minēto bankas karti uz /pers. B/ vārda.

Ar tādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta ceturtajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

/pers. A/ viltoja un izmantoja dokumentu, kas piešķir tiesības, mantkārīgā nolūkā, **šādos apstākļos:**

/pers. A/ strādāja AS „Latvijas Krājbanka" (turpmāk tekstā - Banka) Ogres klientu apkalpošanas centrā - /adrese/ kopš 2006.gada 1.novembra par konta menedžeri.

Izmantojot savas pilnvaras, kuras viņai tika piešķirtas ar 2006.gada 31.oktobra darba līgumu, 2009.gadā decembra mēnesī, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laika posmā, /pers. A/ sastādīja iesniegumu par bankas kartes izsniegšanu, iesniegumā ierakstīja izdomātus klienta /pers. B/ pases datus, kā arī viltojot /pers. B/ parakstu, parakstīja kartes līgumu, tādējādi viltojot dokumentus, kas piešķir tiesības un uz kuru pamata /pers. A/ tika izsniegta bankas karte uz /pers. B/ vārda.

Saņemot bankas karti, ar kuru /pers. A/ kļuva brīva pieeja pie /pers. B/ konta, mantkārīgu tieksmju vadīta, laika posmā no 2009.gada 30.decembra līdz 2011.gada 26.novembrim nelikumīgi izmantojot iegūto bankas karti uz /pers. B/ vārda, izņēma no bankomāta naudas summu Ls 13 999,99 (EUR 19 920,19), tādējādi ieguva naudas līdzekļus kopsummā Ls 13 999,99 (EUR 19 920,19), ko izmantoja pēc saviem ieskatiem personīgu materiāla rakstura problēmu risināšanai.

Ar tādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Iztiesāšanā pirms tiesas izmeklēšanas uzsākšanas prokurore Z.Riekstiņa, ievērojot Kriminālprocesa likuma 544.-545., 437.panta noteikumus, un apsūdzētā /pers. A/ noslēdza vienošanos par vainas atzīšanu un sodu 2014.gada 28.janvāra vienošanās protokolā, ņemot vērā turpmāk spriedumā atreferētos apstākļus.

Noslēgtajā vienošanās ir ņemts vērā tas, ka apsūdzētā /pers. A/ ir piekritusi vienošanās procesa piemērošanai, viņai ir izskaidrotas tiesības vienošanās procesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 435.pantu un sekas, kas rodas līdz ar vienošanās noslēgšanu, tiek atzīts, ka krimināllietā ir noskaidroti apstākļi, kas attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, apsūdzētā **piekrīt viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma apjomam un juridiskajai kvalifikācijai** visā apsūdzības apjomā, kas atreferēts šā sprieduma aprakstošajā daļā, t.i., par to, ka nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli lielā apmērā un to iznīcināja, kā arī viltoja un izmantoja dokumentu, kas piešķir tiesības, mantkārīgā nolūkā, kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas un 275.panta otrās daļas (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Vienošanās protokolā fiksēts, ka /pers. A/ ir atlīdzinājusi ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, samaksājot AS „Latvijas Krājbanka" Ls 14 011,66 (EUR 19 936,80).

Noslēdzot iztiesāšanā vienošanos, ir ņemts vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo un piekto daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas un 275.panta otrās daļas klasificējas kā sevišķi smags un mazāk smags noziegums.

Noslēgtajā vienošanās ir ņemts vērā, ka saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu un otro daļu par apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinošiem apstākļiem tiesa var atzīt to, ka labprātīgi atlīdzinājusi ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, vaļsirdīgi atzinās un nožēlo izdarīto.

Vienošanās protokolā fiksēts, ka Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā paredzētie atbildību pastiprinošie apstākļi netika konstatēti.

Vienojoties par vainas atzīšanu un sodu, ir ņemts vērā par apsūdzētās personību pirmstiesas procesā noskaidrotais: agrāk nesodīta, precējusies un apgādībā ir divi mazgadīgi bērni, no darba vietas SIA /Nosaukums B/ raksturota pozitīvi.

Vienojoties par /pers. A/ nosakāmo soda veidu, ir ņemts vērā noziedzīga nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, kā arī vainīgās personība. Vienojoties par apsūdzētajai nosakāmo soda mēru, ir ņemti vērā atbildību mīkstinoši apstākļi, kā arī atbildību pastiprinošu apstākļu neesamība.

Ņemot vērā /pers. A/ attieksmi pret nodarīto, to, ka viņa pieteicās par vainīgu, savu vainu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzinusi pilnībā un izdarīto nožēlojusi, viņas darbību rezultātā nodarītie materiālie zaudējumi ir atlīdzināti jau pirms kriminālprocesa ierosināšanas, kā arī, ņemot vērā apsūdzētās personību, ģimenes un materiālo stāvokli, proti, pienākumu apgādāt divus mazgadīgus bērnus, ir panākta vienošanās par brīvības atņemšanas sodu nosacīti, nepiemērojot papildsodus - mantas konfiskācija un policijas kontrole. Panākot vienošanos par šāda soda veidu un mēru, vienošanās procesā tiek uzskatīts, ka tiks sasniegti Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktie soda mērķi, kas novedīs līdz krimināltiesisko attiecību taisnīgam noregulējumam.

Pamatojoties uz minēto, ar apsūdzēto /pers. A/ iztiesāšanā panākta vienošanās par to, ka **tiesā prokurore lūgs** piespriest šādu sodu: /pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta ceturtajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas un bez policijas kontroles. /pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, vieglāko sodu iekļaujot smagākajā, galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas un bez policijas kontroles. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo, otro un trešo daļu noteikto brīvības atņemšanas sodu uz 2 (diviem) gadiem noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

Apsūdzētā/pers. A/ tiesas izmeklēšanā paskaidroja, ka saprot viņai izvirzītās apsūdzības būtību, sevi par vainīgu **atzīst pilnīgi** izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 193.panta ceturtajā daļā un 275.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, tas ir, atzīst faktiskās darbības un šo darbību juridisko kvalifikāciju. Radīto kaitējumu saskaņā ar apsūdzību ir labprātīgi atlīdzinājusi. /pers. A/ piekrīt, ka tiks ievērota iztiesāšanā noslēgtā vienošanās par vainas atzīšanu un soda veidu un mēru. Apsūdzētā apliecināja, ka vienošanos parakstīja apzināti un labprātīgi. Apsūdzētā /pers. A/ zināja savas tiesības vienošanās procesā un apzinās noslēgtās vienošanās sekas, ka tiesas nolēmums ir pārsūdzams tikai kasācijas kārtībā, pastāvot kasācijas iemesliem, kuri norādīti Kriminālprocesa likuma 574.un 575.pantā. Apsūdzētā neatteicās no iztiesāšanā noslēgtās vienošanās ar prokurori par vainas atzīšanu un sodu un lūdza tiesu apstiprināt šo vienošanos un piespriest sodu, par kādu ir panākta vienošanās.

Prokurore Z.Riekstiņa par vienošanos ar apsūdzēto /pers. A/ par vainas atzīšanu un sodu, kas noslēgta iztiesāšanā un fiksēta 2014.gada 28.janvāra vienošanās protokolā, izteica attieksmi, ka ir ievērotas Krimināllikuma un Kriminālprocesa likuma prasības šādā procesā. Ņemot vērā, ka apsūdzētā neatsakās no noslēgtās vienošanās, prokurore apliecināja nodomu noslēgto vienošanos ievērot turpmākajā procesā un lūdza tiesu apstiprināt vienošanos, taisīt notiesājošu spriedumu, un piespriest sodu, par kādu ir noslēgta vienošanās ar apsūdzēto.

Tiesa atzīst, ka nav šaubu par apsūdzētās /pers. A/ vainīgumu viņai inkriminētajā apjomā, apsūdzētās vainīgumu inkriminētajā apjomā par Krimināllikuma 193.panta ceturtajā daļā un 275.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) tiesa atzīst par pilnībā pierādītu un par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētā ir sodāma.

Tiesa atzīst, ka bija Kriminālprocesa likuma 544.pantā paredzētās tiesības un pamats vienošanās par vainas atzīšanu un sodu noslēgšanai iztiesāšanā starp apsūdzēto un prokurori.

Pārbaudījusi iztiesāšanā noslēgto vienošanos, būdama iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, kā arī iztiesāšanā uzklausījusi apsūdzēto /pers. A/ un prokurori Z.Riekstiņu, tiesa ir pārliecinājusies un konstatē, ka prokurores un apsūdzētās noslēgtā vienošanās iztiesāšanā par vainas atzīšanu un piemērojamo sodu 2014.gada 28.janvārī ir noslēgta, ievērojot Krimināllikuma un Kriminālprocesa likuma 544., 545.panta prasības un vienošanās protokolam izvirzītās prasības atbilstoši Kriminālprocesa likuma 437.panta noteikumiem.

Tiesa pārliecinājās, ka apsūdzētā vienošanos ir parakstījusi apzināti un labprātīgi, pilnībā izprot un apzinās noslēgtās vienošanās sekas, nav pārkāptas apsūdzētās tiesības uz aizstāvību. Ir respektētas pilngadīgas, rīcībspējīgas personas tiesības labprātīgi un pēc savas iniciatīvas no aizstāvja atteikties, kas nepārprotami ir apliecināts ar apsūdzētās parakstu pie tiesas sēdes protokola, pārbaudot vienošanās pieļaujamību šajā procesā. Minētais atbilst Kriminālprocesa likuma 88.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, kā arī nav pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta otrās daļas noteikumiem savstarpējā sakarībā ar Kriminālprocesa likuma 88.panta trešajā daļā noteikto.

Tiesa atzīst, ka vienošanās par sodu atbilst Krimināllikuma prasībām un ir ievēroti Krimināllikuma 35., 46.-48.pantā paredzētie soda noteikšanas principi un apstākļi, kas bija jāņem vērā, vienojoties par sodu.

Tiesa secina, ka vienošanās ir pareizi norādīts apsūdzētajai /pers. A/ kā konstatējams atbildību mīkstinošs apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu - vaļsirdīga atzīšanās un izdarītā nožēlošana abiem patstāvīgajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Katrā patstāvīgajā noziedzīgajā nodarījumā minēto apstākli par atbildību mīkstinošu tiesa atzīst, apstiprinādama šo vienošanos.

Tiesa secina, ka vienošanās protokolā ir pareizi minēts apsūdzētajai /pers. A/ kā konstatējams atbildību mīkstinošs apstāklis – radītā kaitējuma labprātīga atlīdzināšana saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas. Minēto apstākli par atbildību mīkstinošu tiesa atzīst, apstiprinādama šo vienošanos.

Tiesa novērtē kā pareizu secinājumu vienošanās gaitā, ka Krimināllikuma 48.panta pirmajā daļā izsmeļoši uzskaitītos atbildību pastiprinošus apstākļus konstatēt nebija pamata nevienam no abiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Tiesas ieskatā brīvības atņemšanas soda apmērs pēc Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas – divi gadi un pēc Krimināllikuma 275.panta otrās daļas – viens gads, par ko noslēgta vienošanās, ir atbilstošs un adekvāts apsūdzētās personības novērtējumam kā agrāk nesodītai personai.

Uz šā sprieduma taisīšanas laiku ir stājies spēkā 2012.gada 13.decembra likums „Grozījumi Krimināllikumā". Atbilstoši grozījumiem no 01.04.2013. Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas soda sankcijā brīvības atņemšanas soda zemākā robeža ir divi gadi, bet noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā tie bija pieci gadi. Respektējot Krimināllikuma 5.panta otro daļu par to, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, tiesas ieskatā ir likumam atbilstoša un pamatota vienošanās par brīvības atņemšanas sodu uz diviem gadiem, kas ir soda sankcijas zemākā robeža, ņemot vērā apsūdzētās personību raksturojošās ziņas, kas ir tikai pozitīvas un to, ka nebija pamata konstatēt atbildību pastiprinošus apstākļus šim noziedzīgajam nodarījumam.

Tiesa novērtē kā pieļaujamu vienošanos par papildsoda – mantas konfiskācija – nepiemērošanu pēc Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas soda sankcijas. No 2013.gada 1.aprīļa Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas soda sankcijā papildsods – mantas konfiskācija – nav obligāti piemērojamais papildsods, ko ir pamats ņemt vērā, respektējot Krimināllikuma 5.panta otrās daļas noteikumus. Turklāt ir jāņem vērā par šo papildsodu arī tas, ka pirmstiesas procesā nav konstatēta konfiskācijai pakļaujama manta, jo no 2013.gada 1.aprīļa, lai piemērotu mantas konfiskāciju, ir konkrēti jānorāda, kāda manta konfiscējama, kas izriet no Krimināllikuma 42.panta trešās daļas noteikumiem.

Tiesa novērtē kā pamatotu vienošanos par papildsoda – policijas kontrole – nepiemērošanu pēc Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas soda sankcijas. No 2013.gada 1.aprīļa Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas soda sankcijā papildsods – policijas kontrole – nav obligāti piemērojamais papildsods, ko ir pamats ņemt vērā, respektējot Krimināllikuma 5.panta otrās daļas noteikumus. Turklāt šo papildsodu nevar piemērot, ja tiek piemērota nosacīta notiesāšana, kas ir noteikts Krimināllikuma 55.panta piektajā daļā.

Tiesa atzīst, ka pamatoti ir piemērotas Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas prasības likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013., vienojoties par nosakāmo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, jo apsūdzētā /pers. A/ izdarīja divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus. Ietveršanas principa piemērošanu paredzēja Krimināllikuma 50.panta pirmā daļa likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013. un bija spēkā /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā, nenosakot ierobežojumus sodu saskaitīšanas principu piemērošanai pēc noziedzīgo nodarījumu klasifikācijas, kā tas ir šobrīd spēkā esošajā Krimināllikuma 50.panta redakcijā un tieši noteikts trešajā daļā. Šobrīd spēkā esošajā likuma redakcijā, ja viens no noziedzīgajiem nodarījumiem ir smags vai sevišķi smags, ietveršanas principa piemērošanu likums nepieļauj. Taču minētais ierobežojums nav attiecināms uz /pers. A/ noziedzīgajiem nodarījumiem, kas izdarīti līdz 2013.gada 1.aprīlim, ņemot vērā Krimināllikuma 5.panta trešās daļas noteikumus par to, ka nelabvēlīgākiem likuma nosacījumiem nav atpakaļejoša spēka, kā arī respektējot likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punktā noteikto, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu **izdarījušas līdz** šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras **bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā**, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās. Minētais pārejas noteikumu punkts attiecināms ne tikai uz soda sankciju robežām, bet arī uz pārējo ar soda noteikšanu jeb sodīšanu saistīto jautājumu regulējumu Krimināllikumā noziedzīgo nodarījumu

izdarīšanas laikā, kas faktiski un pēc būtības ir nostiprināts Krimināllikuma 5.pantā par Krimināllikuma spēku laikā.

Izvērtējot iztiesāšanā noslēgto vienošanos par vainas atzīšanu un sodu, tiesa atzīst par pamatotu panākto vienošanos par Krimināllikuma 55.panta pirmās, otrās, trešās daļas nosacījumu piemērošanu pie soda noteikšanas apsūdzētajai /pers. A/. Tiesas vērtējumā bija iespējams iegūt pārliecību, ka apsūdzētā, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Pārbaudes laika apmērs, par kādu ir noslēgta vienošanās, atbilst Krimināllikuma 55.panta trešās daļas prasībām. Tiesas vērtējumā pārbaudes laiks uz 2 (diviem) gadiem ir arī pietiekams laiks, kurā apsūdzētajai kā jebkurai nosacīti notiesātai personai ir jāpilda Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmajā daļā paredzētie pienākumi, kas ir obligāti saskaņā ar minēto likumu, un spriedumā tie papildus nav jānorāda.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta otro daļu /pers. A/ kā nosacīti notiesātās pārraudzību atbilstoši viņas dzīvesvietai ir jāuzdod Valsts probācijas dienesta Ogres teritoriālajai struktūrvienībai (Rīgas iela 14, Ogre), kurā viņai būs pienākums ierasties un reģistrēties 10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā kā nosacīti notiesātajai saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu.

Ņemot vērā tiesas novērtējumu un motīvus par pārbaudīto vienošanos, kas noslēgta iztiesāšanā starp apsūdzēto /pers. A/ un prokurori, tiesa atzīst, ka noslēgtā vienošanās ir likumīga, pamatota, tā ir apstiprināma un taisāms notiesājošs spriedums.

Šajā kriminālprocesā tiesai nav izlemjamu jautājumu par procesuālajiem izdevumiem un kaitējuma kompensāciju.

Lietiskie pierādījumi un dokumenti. /pers. A/ eksperimentālos rokraksta un paraksta paraugus uz 15 lapām, /pers. B/ eksperimentālos rokraksta un paraksta paraugus uz 6 lapām, kas nodoti tiesai kopā ar lietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā **iznīcināt**.

Divu dokumentu kopijas CD formātā ar 26.11.2011. videoierakstu no AS „Latvijas Krājbanka" un kontu izrakstiem no AS „SEB banka", 26.11.2011. kases izdevumu ordera Nr.55 oriģinālu, kas nodoti tiesai kopā ar lietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināt **glabāt** kopā ar lietas materiāliem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 542.panta pirmās daļas 3.punktu, 543., 530.panta pirmo, otro daļu

tiesa nosprieda

APSTIPRINĀT iztiesāšanā starp prokurori un apsūdzēto /pers. A/ noslēgto vienošanos par vainas atzīšanu un sodu.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.panta ceturtajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) **un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas un bez policijas kontroles.**

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) **un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (gadu) gadu.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.) **pēc noziedzīgo nodarījumu kopības vieglāko sodu iekļaut smagākajā un GALĪGO SODU /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas un bez policijas kontroles.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta pirmo, otro, trešo daļu noteikto brīvības atņemšanas sodu uz 2 (diviem) gadiem /pers. A/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā – atcelt ar sprieduma pasludināšanas dienu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 528.panta otro daļu /pers. A/ **kā nosacīti notiesātās pārraudzību** atbilstoši viņas dzīvesvietai (/adrese/, Ogres novads) **uzdot** Valsts probācijas dienesta **Ogres** teritoriālajai struktūrvienībai (Rīgas iela 14, Ogre).

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu **paziņot /pers. A/ par pienākumu ierasties un reģistrēties 10 (desmit) darbdienu laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā** kā nosacīti notiesātajai Valsts probācijas dienesta Ogres teritoriālajā struktūrvienībā (Rīgas iela 14, Ogre).

/pers. A/ eksperimentālos rokraksta un paraksta paraugus uz 15 lapām, /pers. B/ eksperimentālos rokraksta un paraksta paraugus uz 6 lapām, kas nodoti tiesai kopā ar lietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā **iznīcināt**.

Divu dokumentu kopijas CD formātā ar 26.11.2011. videoierakstu no AS „Latvijas Krājbanka" un kontu izrakstiem no AS „SEB banka", 26.11.2011. kases izdevumu ordera Nr.55 oriģinālu, kas nodoti tiesai kopā ar lietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā turpināt **glabāt** kopā ar lietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas kasācijas kārtībā, ja tiek konstatēti Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā minētie pārkāpumi, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību vai protestu Ogres rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2014.gada 4.februāris.

Tiesnese (personiskais paraksts) Z.Kusiņa

PILNA SPRIEDUMA
NORAKSTS PAREIZS
Ogres rajona tiesas tiesnese Z.Kusiņa
Ogrē 04.02.2014.